

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

15039 *Llei 29/2011, de 22 de setembre, de reconeixement i protecció integral a les víctimes del terrorisme.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

I

Amb aquesta Llei, la societat espanyola, a través dels seus legítims representants al Congrés dels Diputats i al Senat, ret homenatge a les víctimes del terrorisme i expressa el seu compromís permanent amb totes les persones que l'han patit o que el puguin patir en el futur, en qualsevol de les seves formes. Aquesta Llei és, per tant, un signe de reconeixement i de respecte, però també de solidaritat deguda. El suport integral que persegueix representa l'esforç compartit de reparació que les víctimes i les seves famílies mereixen, inspirat pels principis de memòria, dignitat, justícia i veritat.

En efecte, memòria, dignitat, justícia i veritat, són les idees força que fonamenten el dispositiu normatiu que recull aquesta Llei buscant en última instància la reparació integral de la víctima. D'acord amb aquests quatre principis fonamentals, l'Estat reitera el compromís de perseguir la derrota definitiva, incondicional i sense contrapartides del terrorisme en totes les seves manifestacions.

El valor de la memòria com la garantia última que la societat espanyola i les seves institucions representatives no oblidaran mai els que van perdre la vida, van patir ferides físiques o psicològiques o van veure sacrificada la seva llibertat com a conseqüència del fanatisme terrorista. L'Estat salvaguarda així el record de les víctimes del terrorisme amb especial atenció al seu significat polític, que es concreta en la defensa de tot allò que el terrorisme pretén eliminar per imposar el seu projecte totalitari i exclouent. La significació política de les víctimes exigeix el seu reconeixement social i constitueix una eina essencial per a la deslegitimació ètica, social i política del terrorisme. El record és així un acte de justícia i a la vegada un instrument civilitzador, d'educació en valors i d'eradicació definitiva, a través de la seva deslegitimació social, de l'ús de la violència per imposar idees polítiques.

Les víctimes del terrorisme constitueixen així mateix una referència ètica per al nostre sistema democràtic. Simbolitzen la defensa de la llibertat i de l'Estat de dret enfront de l'amenaça terrorista. Els poders públics han de garantir que les víctimes siguin tractades amb respecte als seus drets i per assegurar la tutela efectiva de la seva dignitat. Per això aquesta Llei, a través del seu sistema d'ajudes, prestacions i condecoracions, vol rendir un especial reconeixement als cossos i forces de seguretat de l'Estat i a les Forces Armades d'Espanya per l'eficàcia sempre demostrada en la lluita contra l'amenaça terrorista i perquè, lamentablement, són les que han aportat el major nombre de víctimes mortals i de ferits tant en els atacs terroristes comesos en territori nacional com en els perpetrats pel terrorisme internacional. Aquest homenatge no seria genuí ni complet si, al mateix temps, no es reconeix el paper que han representat les famílies dels membres del Cos Nacional de Policia, de la Guàrdia Civil, de l'Exèrcit, de l'Ertzaintza, Mossos d'Esquadra, o de les policies locals, víctimes tots d'atemptats terroristes. L'esforç, la

resistència, el coratge i la dignitat demostrada en aquests anys difícils són, sens dubte, un exemple de civisme i de compromís amb la democràcia, la Constitució i els seus valors.

Així mateix, els col·lectius representatius de les víctimes del terrorisme al nostre país, associacions, fundacions i moviments cívics, nombrosos i plurals, són sens dubte un pilar fonamental en el suport a les famílies que han patit la urpada del terror. Són també un instrument de participació i de canalització de les seves demandes i pretensions, de visibilitat i vertebració, i contribueixen també a la deslegitimació social del terrorisme i a la difusió dels principis de convivència democràtica en el marc de l'Estat constitucional i de dret. Aquesta Llei també pretén reforçar el seu estatus i el seu paper en la nostra societat, reconeixent-los com a interlocutors legítims i afavorint les seves iniciatives i programes de suport a les víctimes. En aquest sentit, és incompatible amb la participació democràtica en els diferents àmbits de representació el suport o la justificació del terrorisme.

El respecte a la justícia com a exigència bàsica de l'Estat de dret, d'acord amb les seves normes i garanties. Els poders públics han de garantir en aquest sentit i en l'àmbit de les seves competències que no es produeixin situacions injustes o de desemparament cap a les víctimes. Concretament, han de treballar per impedir la impunitat dels crims terroristes en qualsevol de les seves manifestacions i han de vetllar perquè els terroristes compleixin íntegrament les seves penes, d'acord amb el que estableix la legislació penal.

Igualment, els poders públics han de contribuir al coneixement de la veritat, atenent les causes reals de victimització i contribuint a un relat del que va succeir que eviti equidistàncies morals o polítiques, ambigüitats o neutralitats valoratives, que reculli amb absoluta claredat l'existència de víctimes i terroristes, de qui ha patit el dany i de qui l'ha causat i que afavoreixi un desenllaç en el qual les víctimes se sentin recolzades i respectades, sense que hi càpiga cap justificació del terrorisme i dels terroristes. En aquest sentit, aquesta Llei també és una manifestació de la condemna més ferma de la societat espanyola cap al terrorisme practicat en la nostra història, incompatible amb la democràcia, el pluralisme i els valors més elementals de la civilització. El nostre reconeixement a les seves víctimes mitjançant aquesta Llei és la millor forma de denunciar la seva desraó al llarg de tots aquests anys.

El desplegament d'aquests principis en aquesta Llei i en els termes que s'hi estableix ha de perseguir la reparació moral, política i jurídica de les víctimes, expressió al seu torn de la solidaritat deguda amb elles i les seves famílies, atenent el dany sofert i la seva millor i més ràpida recuperació.

Perquè, quan el terrorisme copeja les societats democràtiques, causa víctimes per destruir l'Estat i les seves institucions, i afecta la convivència en pau i en llibertat, en aquest sentit, el terrorisme, més que altres delictes violents, suposa la cosificació de les persones, a les quals pretén privar de la seva humanitat. Ciutadans i representants polítics, membres dels cossos i forces de seguretat de l'Estat i de les Forces Armades, homes i dones, nens i gent gran, són utilitzats, de forma indiscriminada o selectiva, com a mitjans per a fins ideològics, religiosos o identitaris impossibles i indesitjables; l'ús mateix de la violència per imposar idees en democràcia les enverina definitivament i converteix, mitjans i fins, en un tot incompatible amb la llibertat, el pluralisme i la democràcia.

Aquesta Llei assumeix igualment una idea relativament innovadora, que impregna tot el seu articulat i és que les víctimes del terrorisme són, en efecte, víctimes de violacions de drets humans. Aquesta tesi reforça sens dubte l'estatus normatiu de la víctima, vinculant els seus drets als valors constitucionals i universals de les societats obertes i democràtiques i assenyalant correlativament obligacions jurídiques vinculants per a l'Estat que assegurin l'adequada compensació dels qui han patit el terrorisme.

Aquest esforç i compromís col·lectiu, plasmat en aquesta Llei, es concreta en el reconeixement i en el suport integral a les víctimes del terrorisme que suposa així mateix un augment, també qualitatiu, de les ajudes, prestacions i honors als quals les víctimes tenen dret.

La Llei s'inspira igualment en el principi d'igualtat, establint criteris que garanteixin un tracte més equitatiu amb vista a la compensació, i evita en qualsevol cas respostes desiguals davant supòsits similars. Al mateix temps, completa la regla general de la

territorialitat als efectes del reconeixement subjectiu de la condició de víctima amb el principi de la ciutadania. La incorporació normativa d'aquest principi porta a protegir també els espanyols que pateixin atemptats terroristes fora d'Espanya i de la Unió Europea amb independència que aquests vagin dirigits o no contra «interessos espanyols», siguin realitzats per bandes que operin habitualment a Espanya o afectin operacions de pau i de seguretat a l'exterior.

Els principis de respecte, justícia i solidaritat són els que justifiquen que s'hagi reunit en un cos normatiu la plural legislació existent amb anterioritat i que es va aprovar des dels orígens de la nostra democràcia per donar resposta a les necessitats de víctimes i familiars.

Aquesta Llei integral articulada sota el principi de constituir un cos legal unitari regula de manera unificada les prestacions i ajudes econòmiques directes i totes les que permetin que la incorporació a la vida familiar, social o laboral es realitzi en les millors i òptimes condicions possibles. Sense perjudici que, en determinats aspectes i una vegada formulat el reconeixement dels drets, hagi d'acudir per a la seva adequada execució a la seva complementació amb altres instruments normatius i especialment en els supòsits en què és necessari comptar amb les diferents administracions públiques que exerceixen competències sobre matèries específiques; respecte dels qui van morir i els seus familiars, els qui van patir en la seva integritat, o en aspectes com els de sanitat, habitatge o ocupació.

La dignitat de la societat es mesura també per la dignitat amb la qual empara i protegeix els qui han estat víctimes de les accions del terrorisme. Per això constitueix un eix fonamental de la Llei la defensa de la dignitat i el respecte a la memòria dels qui físicament o psicològicament van patir els danys directes i a les seves famílies.

La prohibició que en els llocs públics es faci ostentació mitjançant símbols, monuments, escuts, insígnies, plaques i altres objectes o mencions commemoratives o d'exaltació o enaltiment individual o col·lectiu del terrorisme o dels terroristes es complementa amb altres mesures de respecte que s'incorporen en relació amb el tractament que els mitjans de comunicació facin de les imatges de persones i famílies.

En aquesta Llei s'han mantingut, actualitzant-los, tots els aspectes que han estat presents en la normativa fins ara vigent, a la vegada que s'han incorporat noves mesures que responen a propostes posades de manifest pels col·lectius de representació i defensa de les víctimes, i a la necessitat de donar resposta a noves manifestacions transnacionals del terrorisme o a la participació espanyola en operacions internacionals de pau i seguretat.

Aquesta concepció integral de l'atenció a les víctimes del terrorisme no seria completa si només s'hagués projectat cap al futur. Per això la Llei preveu la seva aplicació retroactiva en tots els actes esdevinguts a partir de l'1 de gener de 1960 i obre la seva aplicació retroactiva per als qui en aplicació de la legislació anterior hagin pogut rebre en concepte d'ajudes o indemnitzacions quanties inferiors a les que aquesta Llei estableix.

II

El títol primer s'inicia definint l'objecte i la finalitat de la Llei des de la perspectiva de la protecció integral de les víctimes de terrorisme, destacant de manera expressa la defensa de la dignitat de les víctimes, incorporant junt als destinataris d'aquesta una nova figura, la dels amenaçats, i, quant a l'àmbit temporal, assenyalant que la seva aplicació s'estén als successos esdevinguts des de l'1 de gener de 1960.

El títol segon incorpora les mesures que, pel seu caràcter general i immediat, s'han de posar en pràctica davant la situació d'atemptat terrorista. Parteix de la necessària col·laboració i cooperació de totes les administracions públiques de manera que els mitjans de què totes i cada una d'aquestes disposen, es posin al servei de les víctimes i les persones afectades de manera que rebin i disposin d'atenció personalitzada per poder fer efectius els seus drets.

El títol tercer, dedicat als drets i prestacions, s'inicia amb l'enumeració i la definició dels diferents destinataris d'aquesta Llei a la vegada que es mantenen les previsions ja

existents en la normativa anterior sobre el seu règim jurídic, sistema de compatibilitat i tractament fiscal. A continuació s'incorporen les regles relatives als abonaments per causa de mort, les persones beneficiàries i l'ordre de prelación d'aquestes. Es regulen, amb remissió expressa als annexos de la Llei, les prestacions i ajudes pels danys personals corresponents. Es preveu la necessària adequació en relació amb les càrregues familiars.

És en aquest títol on s'incorpora alguna de les principals innovacions d'aquesta Llei.

En primer lloc s'ha procedit a unificar en aquesta Llei les prestacions que fins al moment actual es regulaven de manera diferenciada en les lleis anteriors, a la vegada que se n'ha incrementat l'import. Es manté el principi d'assumpció, per part de l'Estat, de l'abonament de les indemnitzacions fixades en sentència ferma en concepte de responsabilitat civil i s'assenyala una quantia específica per als supòsits de mort, gran invalidesa, invalidesa en els seus diferents graus i lesions no invalidants, de manera que totes les víctimes tinguin garantit un mateix tracte indemnitzatori, evitant amb això possibles diferències de tracte econòmic davant situacions iguals. Tot això sense perjudici que les víctimes conserven l'exercici d'accions civils per poder reclamar als responsables dels delictes les diferències que puguin derivar en el supòsit que les indemnitzacions fixades puguin ser superiors a les assumides per l'Estat.

En segon lloc s'ha regulat expressament el sistema indemnitzatori per als supòsits d'ajudes excepcionals per danys soferts a l'estranger. Regulació que estava pendent de desenvolupament i que havia constituït una de les demandes de les diferents associacions de víctimes. Per configurar aquestes ajudes excepcionals i en atenció a la seva naturalesa s'han tingut en compte els criteris generals que són aplicables en altres àmbits de l'activitat indemnitzatòria de l'Administració. Així, s'ha fixat la quantia del cinquanta per cent per als qui tinguin la seva residència habitual al país en què es produeixin els danys; i un quaranta per cent per als qui no tinguin la seva residència habitual al país en què es produeixi l'acció terrorista.

A continuació s'han incorporat els diferents articles en els quals es configuren les diferents indemnitzacions per danys de caràcter material, danys soferts en habitatges i vehicles, en establiments mercantils i industrials i en seus d'organitzacions i partits polítics.

Respecte del procediment de sol·licitud i tramitació de les ajudes i indemnitzacions es manté la competència al Ministeri de l'Interior i s'adopten algunes mesures per simplificar la tramitació i garantir la participació i presència d'aquest Ministeri en altres òrgans que hi puguin intervenir i, en particular, sempre que així ho autoritzin els interessats, per poder demanar informació dels tribunals sobre documents, informes i altres dades que estiguin en el seu poder i que puguin ser d'interès per resoldre els expedients.

En el títol quart es configura ja de manera integral tot el conjunt de mesures que sota la denominació de «règim de protecció social» tenen com a finalitat atendre les necessitats de tot tipus que al llarg de la vida es generen per als qui s'han vist afectats per l'acció terrorista.

Respecte de les necessitats d'atenció sanitària, s'incorpora la previsió de formació especialitzada dels professionals sanitaris per abordar l'atenció i el tractament de les víctimes, en els plans nacionals de salut s'hi ha d'incorporar un pla d'atenció integrada i integral per a l'atenció d'aquestes i el Sistema Nacional de Salut ha de preveure en el règim específic al qual es refereixen els apartats anteriors la prestació d'atenció psicològica, psicopedagògica i, si s'escau, psiquiàtrica, a les persones compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei.

De manera complementària i addicional es regulen les ajudes per finançar tractaments mèdics, pròtesis i intervencions quirúrgiques i despeses mèdiques en les quanties que puguin no estar cobertes pels respectius sistemes de previsió als quals les víctimes estiguin acollides.

Per atendre les necessitats que es produeixen com a conseqüència dels efectes que les accions terroristes produeixen en la vida es garanteix la possibilitat de mobilitat geogràfica i funcional, la reordenació dels temps de treball i es preveu l'obligatorietat que

els plans de polítiques actives d'ocupació prevegin un apartat dirigit a les víctimes en condicions adequades a les seves necessitats físiques o psíquiques.

Aquestes mesures permeten als qui hagin patit l'acció terrorista no només poder continuar amb les seves activitats professionals sinó adquirir noves formacions per incorporar-se en condicions de qualitat a la vida laboral.

Es preveu la possibilitat que per part del Ministeri de l'Interior i atenent situacions d'especial necessitat personal o familiar es puguin atorgar ajudes extraordinàries. Si bé la Llei en el seu conjunt ofereix tot un sistema de garantia de suport i ajuda, s'ha considerat necessari dotar l'Administració d'un instrument complementari per poder atendre els qui es puguin trobar en aquestes situacions especials.

S'incorporen previsions relatives a la possibilitat d'exercir dret de preferència d'accés a habitatge tant en règim d'adquisició com de lloguer per als qui puguin necessitar, com a resultat o seqüeles de l'acció terrorista, canviar d'habitatge o lloc de residència.

En l'àmbit educatiu es regulen les exempcions de taxes acadèmiques, sistemes de beques i suport dins del sistema educatiu, al costat de l'adaptació dels sistemes d'ensenyament.

Es completa amb la previsió que als estrangers que a Espanya siguin víctimes de terrorisme es tingui en compte aquesta condició per a la concessió de nacionalitat per carta de naturalesa.

El capítol setè d'aquest títol quart és reflex de la importància que la defensa i protecció de la dignitat de les persones víctimes de terrorisme té per a la societat en el seu conjunt. La protecció de la seva intimitat, la declaració d'il·licitud d'aquella publicitat que pretengui donar un tracte despectiu o vexatori a les víctimes o familiars, la necessitat que per part dels mitjans de comunicació s'eviti tot ús desproporcionat o inadequat de les imatges personals de les víctimes i la realització per part de les administracions públiques de campanyes i activitats de formació i sensibilització dels professionals de la informació, han de donar com a resultat que la dignitat de les víctimes sigui respectada en tot moment.

El títol cinquè està destinat en la seva totalitat a protegir les víctimes i les seves famílies en l'àmbit processal. Juntament amb les ajudes per a una assistència jurídica especialitzada, es consagra el denominat principi de mínima lesivitat en el desenvolupament del procés penal, de manera que no es vegin obligades a mantenir contacte directe visual amb els imputats o acusats i que evitin les manifestacions, signes o declaracions que puguin denigrar-les o ofendre-les, per prevenir una victimització secundària.

En tot cas els jutges i tribunals han de vetllar i protegir la dignitat i la seguretat personal de les víctimes en la tramitació del procés, evitant la utilització de signes i inscripcions que les puguin ofendre o denigrar.

Dins d'aquestes mesures es preveu la implementació i consolidació d'una oficina de suport a les víctimes a l'Audiència Nacional i d'oficines específiques per a l'atenció personalitzada ateses per personal especialitzat.

La defensa de la dignitat de les persones víctimes d'accions terroristes es complementa en el títol sisè amb el reconeixement públic i social necessari a través del sistema de condecoracions i honors públics, la Reial Ordre de Reconeixement de les Víctimes del Terrorisme que s'atorga, amb el grau de Gran Creu, a títol pòstum, als morts en actes terroristes, i, amb el grau de Comanda, als ferits i segrestats en actes terroristes.

A més s'estableix que els poders públics han d'impulsar mesures actives per assegurar, dins del màxim respecte i dignificació de les víctimes, i mitjançant actes, símbols, monuments o elements anàlegs, el record i el reconeixement de les víctimes del terrorisme i que han de vetllar per destacar la presència protocol·lària i el reconeixement social de les víctimes del terrorisme en tots els actes institucionals que els afectin.

El contingut del títol setè respon a la necessitat de protegir la dignitat pública de les víctimes. L'Estat assumeix aquesta protecció i es declara expressament la prohibició d'exhibir públicament monuments, escuts, insígnies, plaques i altres objectes o mencions commemoratives o d'exaltació o enaltiment individual o col·lectiu del terrorisme o dels

terroristes. Per fer-ho, les administracions públiques han d'adoptar les mesures per impedir o per fer cessar aquestes situacions.

El Ministeri de l'Interior assumeix l'obligació de mantenir les vies adequades d'informació, suport i participació, així com l'elaboració d'informes i la presentació d'iniciatives i propostes normatives que siguin necessàries a la vista de l'experiència i de les necessitats que es vagin posant de manifest per mantenir degudament actualitzades les necessitats de suport i protecció a les persones víctimes del terrorisme.

L'essencial tasca desenvolupada per les associacions i organitzacions de víctimes justifica que, dins d'aquest títol, es dediqui un capítol especial al foment del moviment associatiu.

A més de formular una declaració expressa al reconeixement públic i social de la seva tasca es recull l'activitat subvencional destinada a les associacions l'objecte de les quals sigui la representació i defensa de les víctimes.

En compliment d'aquests principis i de configurar un marc legislatiu que doni resposta a la necessitat de protecció integral per a les víctimes del terrorisme no només s'han establert previsions cap al futur. Per això la Llei, en la seva disposició addicional primera, aborda l'aplicació retroactiva per als qui al llarg del temps hagin pogut rebre indemnitzacions o compensacions econòmiques inferiors a les previstes a l'annex I de la norma.

En les disposicions addicionals es complementen les previsions substantives incorporades en el text, amb la creació en el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut d'una Comissió d'Anàlisi del tractament de les víctimes del terrorisme, la incorporació dins del Pla d'ocupació del Regne d'Espanya d'un pla propi per als qui sent víctimes del terrorisme estiguin inscrits com a demandants d'ocupació, l'adopció de mesures sobre l'accés de les víctimes a l'ocupació pública, i l'actualització de les indemnitzacions per danys.

Títol primer. Disposicions generals.

Títol segon. Actuacions immediates després d'un atemptat terrorista per a la protecció de les víctimes.

Títol tercer. Dels drets i prestacions derivats d'actes de terrorisme.

Capítol primer. Disposicions generals.

Capítol segon. Abonament de danys.

Secció primera. Danys personals.

Secció segona. Danys materials.

Capítol tercer. Procediment i competència.

Títol quart. Règim de protecció social.

Capítol primer. Assistència sanitària.

Capítol segon. Drets laborals i de Seguretat Social.

Capítol tercer. Ajudes extraordinàries a les víctimes del terrorisme.

Capítol quart. Actuacions en matèria d'habitatge.

Capítol cinquè. Ajudes educatives.

Capítol sisè. Drets específics dels estrangers víctimes del terrorisme.

Capítol setè. Drets dels afectats en el tractament de les informacions corresponents a les víctimes del terrorisme.

Títol cinquè. Protecció de les víctimes en els processos judicials.

Capítol únic. Principis rectors i drets processals de la víctima de terrorisme davant els tribunals espanyols.

Títol sisè. Reconeixements i condecoracions.

Títol setè. Tutela institucional i suport a les víctimes del terrorisme.

Capítol primer. Tutela institucional.

Capítol segon. Foment del moviment associatiu i fundacional.

Annex I. Indemnitzacions per danys físics i psicofísics. Barems.

Disposicions addicionals.

Disposició addicional primera. Aplicació retroactiva als qui ja hagin obtingut ajudes i indemnitzacions.

Disposició addicional segona. Comissió d'Anàlisi del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut.

Disposició addicional tercera. Pla d'ocupació.

Disposició addicional quarta. Mesures d'ocupació pública.

Disposició addicional cinquena. Competències autonòmiques.

Disposició addicional sisena. Carta Europea de Drets de les Víctimes del Terrorisme.

Disposició addicional setena. Actualització de les indemnitzacions per danys físics i psicofísics.

Disposició derogatòria única.

Disposicions finals.

Disposició final primera. Desplegament reglamentari.

Disposició final segona. Consideració de les associacions de víctimes com a associacions d'utilitat pública.

Disposició final tercera. Consignació econòmico-pressupostària de la Llei.

Disposició final quarta. Normes supletòries.

Disposició final cinquena. Entrada en vigor.

TÍTOL PRIMER

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

Aquesta Llei té per objecte el reconeixement de les víctimes del terrorisme i l'establiment d'un marc d'indemnitzacions, ajudes, prestacions, garanties i condecoracions amb la finalitat de reconèixer i atenuar, en la mesura que sigui possible, les conseqüències de l'acció terrorista en les víctimes i en les seves famílies o en les persones que hagin patit danys com a conseqüència de l'acció terrorista.

Article 2. *Valors i finalitat.*

1. Aquesta Llei es fonamenta en els valors de memòria, dignitat, justícia i veritat. Memòria, que salvaguardi i mantingui viu el seu reconeixement social i polític. Dignitat, simbolitzant en les víctimes la defensa de l'Estat democràtic de dret enfront de l'amenaça terrorista. Justícia, per rescabalar les víctimes, evitar situacions de desemparament i condemnar els terroristes. Veritat, en posar de manifest la violació dels drets humans que suposen les accions terroristes.

2. Per al compliment d'aquests valors la Llei articula un conjunt integral de mesures que correspon impulsar i implantar a l'Administració General de l'Estat i a les administracions públiques competents, encaminades a aconseguir els fins següents:

a) Reconèixer i promoure la dignitat i la memòria de les víctimes del terrorisme i assegurar la reparació efectiva i la justícia amb elles.

b) Dotar d'una protecció integral les víctimes del terrorisme.

c) Rescabalar les víctimes, mitjançant les indemnitzacions i ajudes previstes a la Llei, dels danys personals i materials soferts com a conseqüència de l'acció terrorista.

d) Enfortir les mesures d'atenció a les víctimes del terrorisme, dotant els poders públics d'instruments eficaços en l'àmbit de la protecció social, els serveis socials i sanitaris.

e) Reconèixer els drets de les víctimes del terrorisme, exigibles davant les administracions públiques, i així assegurar un accés ràpid, transparent i eficaç als serveis establerts a l'efecte.

f) Establir mecanismes de flexibilització i coordinació en el conjunt de tràmits administratius que són necessaris per obtenir les indemnitzacions, ajudes i prestacions que preveu la Llei.

g) Establir un marc específic en el tractament processal de les víctimes, especialment en els processos en els quals siguin part. Promoure la col·laboració i participació de les entitats, associacions i organitzacions que des de la societat civil actuen contra el terrorisme.

h) Reconèixer i recolzar les persones objecte d'amenaçes i coaccions dels grups terroristes i del seu entorn.

Article 3. *Destinataris.*

Aquesta Llei és aplicable als qui pateixin l'acció terrorista, definida aquesta com la portada a terme per persones integrades en organitzacions o grups criminals que tinguin per finalitat o per objecte subvertir l'ordre constitucional o alterar greument la pau pública.

També és aplicable a les víctimes dels actes dirigits a assolir els fins assenyalats en el paràgraf precedent encara que els seus responsables no siguin persones integrades en les esmentades organitzacions o grups criminals.

Article 4. *Titulars dels drets i prestacions.*

Es consideren titulars dels drets i prestacions regulats en aquesta Llei:

1. Les persones mortes o que han patit danys físics i/o psíquics com a conseqüència de l'activitat terrorista i que, als efectes de la Llei, són considerades víctimes del terrorisme.

2. Les persones que, en el supòsit de mort de la víctima al qual es refereix l'apartat anterior, i en els termes i amb l'ordre de preferència que estableix l'article 17 d'aquesta Llei, puguin ser titulars de les ajudes o dels drets per raó del parentiu, o la convivència o relació de dependència amb la persona morta.

3. Les persones que pateixin danys materials, quan, conforme a aquest article, no tinguin la consideració de víctima d'actes de terrorisme o de titular d'ajudes, prestacions o indemnitzacions.

4. Els termes del reconeixement de la consideració de víctima o destinatari de les ajudes, prestacions i indemnitzacions són els que estableixi per a cada una de les situacions aquesta Llei i les seves normes reglamentàries de desplegament.

5. En el supòsit de mort, són considerats com a víctimes del terrorisme, exclusivament a efectes honorífics, de respecte, dignitat i defensa pública d'aquests valors, el cònjuge del mort o persona lligada amb ell per anàloga relació d'afectivitat, els pares i els fills, avis i germans. Tot això sense perjudici dels drets, prestacions, indemnitzacions i altres ajudes que els atorga aquesta Llei.

6. Els familiars dels morts fins al segon grau de consanguinitat, i les persones que, havent estat objecte d'atemptats terroristes, hagin resultat il·leses, a efectes honorífics i de condecoracions, sense dret a cap compensació econòmica.

Article 5. *Dels amenaçats.*

Les persones que acreditin patir situacions d'amenaçes o coaccions directes i reiterades, procedents d'organitzacions terroristes, són objecte d'especial atenció, en el marc de les seves competències, per part de les administracions públiques.

Article 6. Àmbit d'aplicació territorial.

1. El règim de les ajudes, prestacions i indemnitzacions s'ha d'aplicar quan els fets es cometin en territori espanyol o sota jurisdicció espanyola.

2. Així mateix, és aplicable:

a) A les persones de nacionalitat espanyola que siguin víctimes a l'estranger de grups que operin habitualment a Espanya o d'accions terroristes dirigides a atemptar contra l'Estat espanyol o els interessos espanyols.

b) Als participants en operacions de pau i seguretat que formin part dels contingents d'Espanya a l'exterior i siguin objecte d'un atemptat terrorista.

3. Els espanyols víctimes d'accions terroristes comeses fora del territori nacional, no compresos en els apartats precedents, tenen dret a percebre exclusivament l'ajuda que fixa l'article 22 d'aquesta Llei.

Article 7. Àmbit d'aplicació temporal.

Les disposicions d'aquesta Llei són aplicables als fets que s'hagin comès des de l'1 de gener de 1960.

TÍTOL SEGON

Actuacions immediates després d'un atemptat terrorista per a la protecció de les víctimes

Article 8. Informació general.

1. Les administracions públiques competents han d'establir protocols generals d'actuació per a situacions derivades d'un atemptat terrorista, amb la finalitat de preveure les accions immediates a executar i els serveis o organismes cridats a intervenir en aquests casos. L'Administració General de l'Estat ha d'establir els criteris per a l'elaboració dels esmentats protocols.

2. Per aconseguir la màxima eficàcia en l'execució dels protocols, les administracions públiques han d'establir mecanismes específics de coordinació i cooperació que compreguin la creació d'unitats o llocs de comandament integrats pels responsables dels diferents serveis o intervinents.

3. Correspon al Ministeri de l'Interior, a través dels delegats del Govern en les comunitats autònomes, i de la Direcció General responsable de l'assistència a les víctimes del terrorisme, impulsar i coordinar l'elaboració, l'execució i la difusió dels protocols.

Article 9. Assistència psicològica i psiquiàtrica immediata.

1. Les persones afectades per un atemptat terrorista han de rebre, amb caràcter immediat i gratuït, l'assistència psicològica i psiquiàtrica necessària per cobrir les seves necessitats d'atenció, durant tot el temps que calgui d'acord amb els criteris mèdics i buscant en tot cas la seva millor i més ràpida recuperació.

2. A aquests efectes, l'Administració General de l'Estat pot establir els oportuns concerts amb altres administracions públiques o amb entitats privades per articular un sistema immediat, coordinat i suficientment organitzat capaç de pal·liar, en el pla individual, els efectes d'un atemptat terrorista.

Article 10. Assistència sanitària d'urgència.

1. L'assistència sanitària d'urgència l'han de prestar els òrgans i les entitats que componen el Sistema Nacional de Salut en les condicions que estableixin les seves normes de funcionament.

2. Les autoritats sanitàries i el personal de direcció dels establiments sanitaris han d'adoptar procediments específics dirigits a localitzar i informar els familiars de les víctimes sobre l'estat d'aquestes. El Ministeri de l'Interior és l'habilitat per demanar de les

esmentades autoritats i centres sanitaris tota la informació que necessiti per a la deguda prestació dels serveis d'atenció a les víctimes del terrorisme i als seus familiars.

3. L'assistència a què es refereix aquest article ha d'incloure, en el règim que reglamentàriament es determini, l'assistència psicològica i psiquiàtrica que sigui necessària fins que s'adquireixi aquest dret de conformitat amb el que indiquen els articles següents.

Article 11. *Informació específica sobre ajudes, indemnitzacions i altres prestacions.*

1. Les administracions públiques competents han d'establir, de forma coordinada, en els seus respectius àmbits i competències, els mecanismes d'informació que permetin conèixer els procediments per obtenir les ajudes, indemnitzacions i prestacions que corresponguin.

2. L'esmentada informació ha de ser personalitzada i adaptada a les característiques i a les situacions que pateixen les persones afectades per un atemptat terrorista, i ha d'estar orientada al reconeixement del règim que preveu aquesta Llei i al conjunt de prestacions que conté el Sistema Nacional de Salut.

3. S'han d'articular els mitjans necessaris perquè les víctimes del terrorisme que, per les seves circumstàncies personals i socials, puguin tenir més dificultat per accedir íntegrament a la informació, tinguin assegurat l'exercici efectiu d'aquest dret. A aquest efecte, es garanteix que les persones a les quals aquesta Llei és aplicable, i que estiguin en una situació de discapacitat, o desconeixement de l'idioma, puguin obtenir, de forma intel·ligible, informació sobre els seus drets i sobre els recursos existents per cobrir les seves necessitats.

Article 12. *Despeses de sepeli i inhumació.*

L'Administració General de l'Estat, en els termes que reglamentàriament s'estableixin, ha d'assumir les despeses de trasllat, sepeli i inhumació i/o incineració de les persones que resultin mortes com a conseqüència d'un atemptat terrorista.

Article 13. *Assistència consular i diplomàtica.*

L'Administració General de l'Estat a l'exterior ha d'establir instruments d'atenció específica a les víctimes espanyoles mitjançant assistència consular i diplomàtica efectiva en les situacions d'atac terrorista a l'estranger.

TÍTOL TERCER

Dels drets i prestacions derivats d'actes de terrorisme

CAPÍTOL PRIMER

Disposicions generals

Article 14. *Delimitació dels drets i prestacions.*

1. Les persones compreses a l'article 4, apartat primer, tenen els drets i les prestacions que estableix aquesta Llei pels danys personals que els hagin causat les accions terroristes. Si com a conseqüència de l'activitat delictiva la víctima hagués mort, els titulars han de ser les persones que s'indiquen a l'article 4, apartat segon, de la Llei.

2. Les persones compreses a l'article 4, apartats 1 i 2, així mateix, tenen dret que l'Estat els aboni la quantitat imposada als condemnats en concepte de responsabilitat civil en virtut de sentència ferma per terrorisme, en els termes que preveu aquesta Llei.

3. Les persones compreses a l'article 4, apartats 1 i 2, tenen dret a obtenir les prestacions dels règims públics de protecció social amb l'abast i el règim específic que estableix aquesta Llei.

4. Les persones compreses a l'article 4, apartat 3, tenen dret a percebre les indemnitzacions per danys materials que preveu aquesta Llei.

5. Les pensions extraordinàries derivades d'actes terroristes es regeixen per les disposicions específiques del sistema de la Seguretat Social o del règim de classes passives de l'Estat que correspongui.

Article 15. Règim jurídic de les ajudes.

1. Les ajudes i indemnitzacions que estableix aquesta Llei són compatibles amb les pensions, ajudes i compensacions que es puguin reconèixer en aquesta Llei o en qualsevol altra que puguin dictar les comunitats autònomes.

2. Així mateix, són compatibles amb l'exigència de responsabilitat patrimonial a l'Estat pel normal o anormal funcionament de l'Administració, si bé aquelles s'han d'imputar a la indemnització que es pugui reconèixer per aquest concepte, i s'han de detreure d'aquesta.

Article 16. Exempcions tributàries.

Les quantitats percebudes com a conseqüència de les indemnitzacions, rescabaments o ajudes de caràcter econòmic a què es refereix aquesta Llei estan exemptes de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de qualsevol impost personal que pugui recaure sobre aquestes.

CAPÍTOL SEGON

Abonament de danys

Secció 1a. Danys personals

Article 17. Rescabament per mort.

1. En el cas de mort s'han d'abonar les quantitats que disposa l'annex I.
2. Els titulars d'aquest dret, de conformitat amb l'article 4, apartat 2, són, per ordre de preferència, les persones següents:

a) El cònjuge de la persona morta, si no estan legalment separats, o la persona que hagi conviscut amb ella de forma permanent amb anàloga relació d'afectivitat almenys els dos anys immediatament anteriors al moment de la mort, llevat que hagin tingut descendència en comú, cas en què basta la mera convivència; i els fills de la persona morta.

b) En cas d'inexistència dels anteriors, han de ser destinataris, per ordre successiu i exclouent, els pares, els néts, els germans i els avis de la persona morta.

c) En defecte dels anteriors, els fills de la persona convivent i els menors en acolliment familiar permanent de la persona morta, quan en depenguin econòmicament.

3. En el cas de la concurrència prevista a l'apartat a), l'ajuda s'ha de repartir per meitats, una de les quals correspon al cònjuge o convivent i l'altra als fills, i aquesta última s'ha de distribuir entre ells en parts iguals.

4. En els supòsits de concurrència de persones amb el mateix parentiu, la quantia total s'ha de repartir entre elles en parts iguals.

Article 18. Rescabament per danys personals.

Les víctimes del terrorisme que com a conseqüència del delictes pateixin danys personals tenen dret a les indemnitzacions fixades en les taules I, II i III de l'annex d'aquesta Llei per als diferents graus d'incapacitat, lesions no invalidants i segrest.

Article 19. Adequació en funció de les càrregues familiars.

Les persones a què es refereix l'article 17, i les víctimes afectades amb un grau d'incapacitat permanent, tenen dret que l'ajuda que percebin sigui incrementada en una quantitat fixa de vint mensualitats de l'indicador públic de renda d'efectes múltiples (IPREM) que correspongui, per raó de cada un dels fills, o menors acollits que depenguin econòmicament de la víctima.

Article 20. Abonament per l'Estat de la responsabilitat civil fixada en sentència. Caràcter extraordinari de l'abonament.

1. L'Estat ha d'assumir amb caràcter extraordinari l'abonament de les indemnitzacions corresponents, imposades en sentència ferma en concepte de responsabilitat civil, per la comissió d'algun dels delictes compresos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei.

2. Les indemnitzacions s'han d'estendre únicament als danys físics o psíquics.

3. La indemnització s'ha d'abonar a les víctimes de terrorisme o a les persones indicades a l'article 17 i, a falta d'aquestes, als seus hereus o a qui es fixi com a destinataris en la resolució judicial que s'adopti.

4. La quantitat total a abonar per l'Estat, en concepte de responsabilitat civil fixada en sentència, no pot excedir de les següents quanties:

- Mort: 500.000 euros.
- Gran invalidesa: 750.000 euros.
- Incapacitat permanent absoluta: 300.000 euros.
- Incapacitat permanent total: 200.000 euros.
- Incapacitat permanent parcial: 125.000 euros.
- Lesions no invalidants: 100.000 euros.

5. Quan les persones a les quals es refereix l'apartat 3 hagin percebut l'ajuda per danys personals, conforme al que preveu l'article 17 d'aquesta Llei, la quantia de l'abonament extraordinari per part de l'Estat s'estén únicament a la diferència existent entre la quantitat fixada com a responsabilitat civil en sentència ferma, amb els límits de l'apartat anterior, i la quantitat percebuda com a ajuda pels danys personals.

6. En el supòsit que la quantia de la indemnització fixada en sentència ferma sigui igual o inferior a la percebuda com a ajuda per danys personals, l'Administració no ha de dur a terme cap activitat.

7. En cap cas l'abonament previst en aquest article suposa l'assumpció de responsabilitat civil subsidiària per part de l'Estat en els processos penals.

Article 21. Subrogació de l'Estat en les accions de responsabilitat civil.

1. L'Estat se subroga en les accions que els perceptors de les indemnitzacions i prestacions rebudes en aplicació d'aquesta Llei puguin exercir contra els responsables dels actes de terrorisme fins al límit de la indemnització satisfeta per l'Estat. A aquests efectes, amb caràcter previ a la percepció de les ajudes i prestacions, han de transmetre a l'Estat les accions civils corresponents.

2. Els destinataris de les indemnitzacions i prestacions per terrorisme als qui la sentència judicial hagi reconegut drets de rescabament per un import superior al rebut de l'Estat en aplicació d'aquesta Llei, han de conservar l'acció civil per reclamar la diferència als responsables de l'acció delictiva causant dels danys.

Article 22. Ajudes excepcionals per danys soferts a l'estranger.

1. Els espanyols víctimes d'accions terroristes comeses fora del territori nacional als quals es refereix l'article 6.3, tenen dret a percebre, exclusivament, una ajuda econòmica, en els termes que s'estableixen a continuació:

Si l'espanyol té la seva residència habitual al país en què es produeixi l'acció terrorista ha de percebre el 50% de les quantitats fixades a la taula I de l'annex.

Si l'espanyol no tingué la seva residència habitual al país en què es produeixi l'acció terrorista ha de percebre el 40% de les quantitats fixades a la taula I de l'annex.

2. L'ajuda econòmica té caràcter subsidiari de les compensacions que puguin ser reconegudes a la víctima per l'Estat on s'hagi produït l'atemptat. Si la indemnització a percebre a l'exterior fos inferior a l'establerta a Espanya, l'Estat espanyol ha d'abonar la diferència.

3. En cas de concurrència d'ajudes o compensacions, l'Estat pot abonar inicialment l'import total calculat conforme a l'apartat 1 d'aquest article, en qualitat de pagament a compte de la liquidació final corresponent. En aquesta s'hi han de considerar els ingressos percebuts per la víctima a l'estranger i s'hi ha d'assenyalar, si s'escau, l'obligació de reintegrament a l'Estat de la quantitat que sigui procedent.

4. El reconeixement d'aquesta ajuda no produeix efectes en altres legislacions específiques.

Secció 2a. Danys materials

Article 23. Abast de la indemnització per danys materials.

1. Els danys materials causats com a conseqüència o en ocasió dels delictes de terrorisme als qui no en siguin responsables, són indemnitzables per l'Administració General de l'Estat en els termes que preveuen aquest article i els articles següents.

2. La indemnització comprèn els danys causats en l'habitatge de les persones físiques, en establiments mercantils, industrials o elements productius de les empreses, en les seus de partits polítics, sindicats o organitzacions socials i els produïts en vehicles.

L'Administració General de l'Estat pot encarregar la reparació dels immobles referits en l'apartat anterior a empreses constructores, abonant directament a aquestes el seu import.

Els contractes administratius a què donin lloc les obres de reparació s'han de tramitar pel procediment d'emergència que preveu la legislació de contractes de les administracions públiques.

Sense perjudici d'això, l'Administració General de l'Estat pot subscriure convenis amb altres administracions públiques, per tal que aquestes assumeixin l'execució de les obres de reparació, i aquella n'aboni l'import.

Els damnificats que s'hagin beneficiat d'obres de reparació realitzades per l'Administració General de l'Estat han de decaure en el seu dret a reclamar al Consorci de Compensació d'Asegurances les indemnitzacions corresponents als danys reparats en els béns assegurats, les quals les ha de percebre l'empresa executora de les obres, o l'Administració actuant mitjançant conveni, conforme als peritatges oficials de l'esmentat Consorci.

3. Els rescabaments per danys materials tenen caràcter subsidiari respecte dels reconeguts per les administracions públiques o derivats de contractes d'assegurança, i s'han de reduir en la quantitat rebuda per aquests conceptes.

4. No són indemnitzables els danys causats en béns de titularitat pública.

Article 24. Danys en els habitatges.

1. En els habitatges habituals de les persones físiques són indemnitzables els danys soferts en l'estructura, instal·lacions i mobiliari que sigui necessari reposar perquè recuperin les condicions anteriors d'habitabilitat, excloent-ne els elements sumptuaris. En els habitatges que no tinguin el caràcter de residència habitual, el rescabament ha de comprendre el cinquanta per cent dels danys, amb el límit per habitatge que es determini reglamentàriament.

2. L'Administració General de l'Estat pot contribuir a sufragar les despeses que origini l'allotjament provisional de les persones que, com a conseqüència d'un atemptat

terrorista, hagin d'abandonar temporalment el seu habitatge i mentre s'efectuen les obres de reparació. A aquests efectes, pot subscriure convenis o acords amb altres administracions públiques o amb organitzacions especialitzades en l'auxili o l'assistència a damnificats en situacions de sinistre o catàstrofe.

Article 25. Danys en establiments mercantils o industrials.

1. En el cas d'establiments mercantils o industrials, el rescabament comprèn el valor de les reparacions necessàries per posar novament en funcionament els esmentats establiments, incloent-hi el mobiliari i l'equip sinistrat, amb el límit d'indemnització que es fixi reglamentàriament.

2. Amb independència d'això, l'Administració General de l'Estat, en supòsits excepcionals i, en particular, quan com a conseqüència de l'acte terrorista quedi interrompuda l'activitat d'una empresa, amb risc de pèrdua dels seus llocs de treball, pot acordar subsidiar la concessió de préstecs destinats a la represa de l'esmentada activitat.

3. El subsidi consisteix en l'abonament a l'entitat de crèdit prestador de la diferència existent entre els pagaments d'amortització de capital i interessos al tipus d'interès fixat per l'entitat prestadora, i els que correspondrien al tipus d'interès subsidiat, que determinen les normes de desplegament.

4. L'Administració General de l'Estat també pot subscriure convenis amb entitats de crèdit per tal que aquestes estableixin modalitats de crèdits a baix interès, amb la finalitat que indica el paràgraf precedent.

Article 26. Danys en seus de partits polítics, sindicats i organitzacions socials.

1. En el cas de seus de partits polítics, sindicats i organitzacions socials, el rescabament comprèn el valor de les reparacions necessàries perquè recuperin les seves condicions anteriors de funcionament, incloent-hi el mobiliari i l'equip sinistrat.

2. S'entenen compresos com a danys indemnitzables d'aquesta naturalesa els produïts per actes terroristes en les seus o llocs de culte pertanyents a confessions religioses inscrites.

Article 27. Danys en vehicles.

1. Són indemnitzables els danys causats en vehicles particulars així com els soferts pels destinats al transport terrestre de persones o mercaderies, llevat dels de titularitat pública. Perquè sigui procedent la indemnització, és requisit indispensable disposar en el moment del sinistre de pòlissa vigent de l'assegurança obligatòria del vehicle. Sempre que d'acord amb la normativa específica sigui exigible dita assegurança.

2. El rescabament comprèn l'import de les despeses necessàries per a la seva reparació. En cas de destrucció del vehicle, o quan la reparació sigui superior al seu valor venal, la indemnització ha de ser equivalent a l'import d'adquisició al mercat d'un vehicle de similars característiques tècniques i condicions d'ús al sinistrat, amb el límit màxim que s'estableixi reglamentàriament.

3. El rescabament té caràcter subsidiari respecte de qualssevol altres de reconeguts per les administracions públiques o derivats de contractes d'assegurança, i es redueix en una quantia igual al valor dels esmentats rescabaments o indemnitzacions, si aquests hi concórren.

CAPÍTOL III

Procediment i competència

Article 28. Procediment per a la indemnització per danys corporals o materials.

1. El procediment per al reconeixement del dret a la indemnització pels danys a què es refereix aquest títol l'ha de tramitar i resoldre el Ministeri de l'Interior.

Les sol·licituds dels interessats s'han de cursar en el termini màxim d'un any des que es van produir els danys. Als efectes de terminis, es computa el dany corporal a data d'alta o consolidació de seqüeles, conforme acreditati el Sistema Nacional de Salut. En els supòsits en què, com a conseqüència directa de les lesions, es produeixi la mort, s'ha d'obrir un nou termini d'igual durada per sol·licitar el rescabament o, si s'escau, la diferència que sigui procedent entre la quantia satisfeta per tals lesions i la que correspongui per mort. De la mateixa manera s'ha de procedir quan, com a conseqüència directa de les lesions, es produeixi una situació de més gravetat a la que correspongui una quantitat superior.

En els casos de danys psicològics, el termini d'un any comença a comptar del moment en què hi hagi un diagnòstic acreditatiu de la causalitat de la seqüela.

2. Per a la qualificació de les lesions a efectes indemnizatoris és preceptiu el dictamen emès per un equip de valoració d'incapacitats la composició del qual es determina reglamentàriament segons el sistema sanitari del sol·licitant de la indemnització. En els esmentats equips s'hi ha d'integrar, en tot cas, un representant del Ministeri de l'Interior vinculat amb l'atenció a les víctimes del terrorisme.

La qualificació de les lesions permanents no invalidants es pot efectuar, si s'escau, per l'Assessoria Mèdica adscrita a la Unitat Administrativa instructora dels rescabaments.

3. La taxació pericial dels danys materials l'han de fer els serveis competents del Consorci de Compensació d'Assegurances, al qual s'ha de reintegrar l'import dels costos incorreguts en la taxació dels béns no coberts per contractes d'assegurances.

4. Les avaluacions mèdiques de les lesions i les taxacions pericials dels danys materials, quan siguin determinants per adoptar la resolució, suspelen el procediment fins a la seva incorporació a l'expedient indemnizatori.

El Ministeri de l'Interior, en l'exercici de les competències derivades d'aquest article, pot sol·licitar les dades sobre els procediments de reconeixement de pensions extraordinàries per terrorisme relacionats amb els sol·licitants que estiguin en els fitxers de l'Institut Nacional de la Seguretat Social i la Direcció General de Costos de Personal i Pensions Públiques.

5. Les resolucions dictades en els esmentats procediments posen fi a la via administrativa i es poden recórrer en contra potestativament en reposició o es poden imugnar davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

6. El termini màxim per a la resolució del procediment és de 12 mesos, entenent-se estimada la petició en cas d'haver transcorregut l'esmentat termini sense haver-se dictat resolució expressa.

Article 29. *Unificació dels òrgans d'instrucció.*

1. Al Ministeri de l'Interior hi ha d'haver un únic òrgan administratiu al qual correspon la instrucció de tots els expedients a què es refereixen els articles anteriors.

2. Els documents d'avaluació de lesions que pugui realitzar qualsevol òrgan de l'Administració General de l'Estat n'han de vincular, pel que fa a l'esmentada qualificació, qualsevol altre que, conforme a aquesta Llei, estigui obligat a efectuar l'esmentada avaluació per al reconeixement d'una ajuda o prestació, i dispensen els interessats de l'obligació de sotmetre's a nous reconeixements mèdics per acreditar l'esmentada avaluació.

3. Aquest òrgan ha d'operar, a més, com a finestreta única de qualsevol altre procediment que puguin iniciar els interessats davant l'Administració General de l'Estat i ha d'assumir la remissió a l'òrgan competent de les peticions deduïdes i la relació amb l'interessat.

Article 30. *Relació amb els tribunals.*

Als efectes de la tramitació dels procediments descrits en els articles anteriors i amb la finalitat de comprovar les situacions i circumstàncies que són necessàries per a la instrucció d'aquests procediments i d'evitar molèsties i tràmits als interessats, el Ministeri

de l'Interior pot demanar directament dels òrgans jurisdiccionals els antecedents, les dades o els informes que siguin necessaris per a la tramitació dels expedients quan els interessats autoritzin tal petició en el curs dels expedients en els quals són part.

TÍTOL QUART

Règim de protecció social

CAPÍTOL PRIMER

Assistència sanitària

Article 31. *Sensibilització i tractament específic de les víctimes del terrorisme.*

1. Les administracions sanitàries, en el si del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, han de promoure i impulsar l'actuació dels professionals sanitaris per a l'atenció específica de les víctimes del terrorisme, i han de proposar les mesures que considerin necessàries a fi d'optimitzar la contribució del sector sanitari en l'atenció a aquestes.

2. En particular, s'han de dur a terme programes de sensibilització i formació continuada del personal sanitari amb la finalitat de millorar i impulsar el diagnòstic, l'assistència coordinada i la rehabilitació de les víctimes del terrorisme.

3. En els plans nacionals de Salut que siguin procedents, s'ha de preveure un apartat d'intervenció integral i coordinada en els supòsits de les víctimes del terrorisme.

4. El Sistema Nacional de Salut ha de preveure en el règim específic al qual es refereixen els apartats anteriors la prestació d'atenció psicològica, psicopedagògica i, si s'escau, psiquiàtrica, a les persones compreses a l'article 4, en els seus apartats 1 i 2, sense que d'això derivi automàticament cap dret en l'àmbit de la reparació o de la compensació econòmica.

Article 32. *Ajudes per a tractaments mèdics i assistència sanitària complementària a la dispensada pel Sistema Nacional de Salut.*

1. Les persones a què es refereix l'article 4, en els seus apartats 1 i 2, poden rebre ajudes específiques destinades a finançar tractaments mèdics, pròtesis i intervencions quirúrgiques, sempre que se n'acrediti la necessitat actual, que tinguin vinculació amb l'atemptat terrorista i que no hagin estat coberts bé per un sistema públic o privat d'assegurament, bé pel règim públic de rescabaments o ajudes a les víctimes d'actes terroristes.

2. També són indemnitzables les despeses per tractaments mèdics, en la quantia no coberta per qualsevol sistema de previsió al qual aquestes persones estiguin acollides.

3. Aquestes ajudes són complementàries i addicionals a les que determina aquesta Llei.

Són incompatibles amb les que estableixi, pels mateixos conceptes, el sistema públic sanitari, i no poden ser indemnitzades quan la prestació en qüestió sigui coberta per aquell.

CAPÍTOL SEGON

Drets laborals i de Seguretat Social

Article 33. *Drets laborals.*

Les víctimes del terrorisme a les quals es refereix l'article 4, apartat 1, tenen dret, en els termes que preveu l'Estatut dels treballadors, a la reordenació del seu temps de treball i a la mobilitat geogràfica.

Article 34. De les polítiques actives d'ocupació.

Les administracions públiques competents han d'establir una línia específica per incloure les persones a les quals es refereix l'article 4, en els seus apartats 1 i 2, en el marc de les polítiques actives d'ocupació, en condicions que siguin compatibles amb la seva situació física i psíquica.

Article 35. Drets dels funcionaris i del personal laboral al servei de les administracions públiques.

1. Les persones a les quals es refereix l'article 4, en el seu apartat 1, que tinguin la condició de funcionaris públics tenen dret a la reducció o a la reordenació del seu temps de treball i a la mobilitat geogràfica de centre de treball, en els termes que determini la seva legislació específica.

2. En cas que s'exerceixi el dret a la mobilitat geogràfica que preveu l'apartat anterior, els cònjuges o les persones vinculades per anàloga relació d'afectivitat amb aquells, tenen dret preferent a ocupar un lloc de treball igual o similar al que estiguin exercint, si hi ha plaça vacant a la mateixa localitat.

3. Aquests drets, en la mesura que sigui compatible amb el seu propi règim jurídic, són aplicables, igualment i en els termes que estableixi la seva legislació específica, al personal laboral al servei de les administracions públiques.

CAPÍTOL TERCER

Ajudes extraordinàries a les víctimes del terrorisme

Article 36. Ajudes extraordinàries a les víctimes del terrorisme.

Sense perjudici dels rescabaments i ajudes de caràcter ordinari, el Ministeri de l'Interior pot concedir ajudes extraordinàries per pal·liar situacions de necessitat personal o familiar plena o insuficientment cobertes. Aquestes ajudes són compatibles amb les ajudes ordinàries que preveu aquesta Llei.

CAPÍTOL QUART

Actuacions en matèria d'habitatge

Article 37. Tractament específic en matèria d'habitatge públic.

1. Les administracions públiques han de procurar que les persones incloses a l'article 4 d'aquesta Llei tinguin una consideració preferent en l'adjudicació d'habitatges de protecció pública, especialment, quan les seqüeles de l'acte terrorista obliguin al canvi d'aquell en què vivien.

2. Les administracions públiques han de vetllar per l'establiment d'un règim preferent perquè també puguin ocupar habitatges de lloguer quan siguin gestionats mitjançant sistemes o organitzacions públiques.

3. Les administracions públiques han d'establir ajudes per a l'adaptació dels habitatges de les víctimes que ho requereixin a causa de les seqüeles esdevingudes d'actes terroristes.

CAPÍTOL CINQUÈ

Ajudes educatives

Article 38. *Exempció de taxes acadèmiques.*

Les administracions públiques competents i, si s'escau, les autoritats educatives han d'adoptar, en els diferents nivells educatius, les mesures necessàries per assegurar l'exempció de tot tipus de taxes acadèmiques en els centres oficials d'estudis a les víctimes d'actes terroristes definides a l'article 4, apartat 1, d'aquesta Llei, així com als fills dels que han patit danys físics i/o psíquics a conseqüència de l'activitat terrorista.

Article 39. *Concessió d'ajudes a l'estudi.*

1. Es concedeixen ajudes d'estudi quan com a conseqüència d'un acte terrorista derivin per a l'estudiant, per al seu viudo o viuda, parella de fet o fills del mort, o per als seus pares, germans, tutors o guardadors, danys personals que els incapacitin per a l'exercici de la seva professió habitual.

2. Les normes de desplegament d'aquesta disposició han de determinar les modalitats de les ajudes, les seves quanties i les condicions per a la seva percepció, i han d'establir, en tot cas, la seva incompatibilitat amb les percebudes, pel mateix concepte, d'altres administracions públiques.

Article 40. *Règim específic d'assistència a les víctimes en el sistema educatiu.*

1. Les administracions públiques amb competència en matèria educativa poden establir un sistema d'atenció específica a les víctimes del terrorisme a què es refereix l'article 4 d'aquesta Llei, en els seus apartats 1 i 2, mitjançant la designació de tutors o altres sistemes que permetin l'atenció individualitzada i facilitin la continuació dels estudis que estaven fent o que poguessin fer.

2. Així mateix, les esmentades autoritats, en col·laboració amb els directors i responsables dels centres docents, si fos necessari, han de procurar adaptar el règim docent a les seves condicions psicofísiques.

CAPÍTOL SISÈ

Drets específics dels estrangers víctimes del terrorisme

Article 41. *Concessió de la nacionalitat.*

La condició de víctima del terrorisme a què es refereix l'article 4.1 d'aquesta Llei es considera circumstància excepcional als efectes de l'adquisició de la nacionalitat espanyola per carta de naturalesa.

CAPÍTOL SETÈ

Drets dels afectats en el tractament de les informacions corresponents a les víctimes del terrorisme

Article 42. *De la protecció de dades i les limitacions a la publicitat.*

En les actuacions i procediments relacionats amb el terrorisme, s'ha de protegir la intimitat de les víctimes; en especial, les seves dades personals, les dels seus descendents i les de qualsevol altra persona que estigui sota la seva guarda o custòdia.

Article 43. *Publicitat il·lícita.*

D'acord amb el que estableix la legislació específica en la matèria, es considera il·lícita la publicitat que utilitzi la imatge de les víctimes amb caràcter menyspreador, vexatori o sensacionalista o amb ànim lucratiu.

Article 44. *Vigilància i control.*

Les institucions a les quals correspongui vetllar perquè els mitjans audiovisuals compleixin les seves obligacions han d'adoptar les mesures que siguin procedents per assegurar un tractament de les víctimes del terrorisme conforme amb els principis i valors constitucionals, sense perjudici de les possibles actuacions que puguin adoptar altres entitats.

Article 45. *Accions de cessació i rectificació.*

Les persones ressenyades a l'article 4 d'aquesta Llei estan legitimades per exercitar davant els tribunals les accions de cessació i rectificació de publicitat il·lícita per utilitzar en forma vexatòria la imatge de les víctimes del terrorisme, en els termes que assenyali la legislació específica.

Article 46. *Principis aplicables a la informació sobre les víctimes del terrorisme.*

1. Els mitjans de comunicació han de fomentar la protecció i salvaguarda de la imatge de les víctimes del terrorisme, evitant qualsevol utilització inadequada i desproporcionada.

2. La difusió d'informacions relatives a les víctimes del terrorisme ha de tenir en compte el respecte als drets humans, la llibertat i dignitat de les víctimes i de les seves famílies. En particular, s'ha de tenir una cura especial en el tractament gràfic de les informacions.

Article 47. *Mitjans de comunicació.*

1. A fi de donar compliment al que indica l'article anterior, les administracions públiques han de promoure acords d'autoregulació dotats de mecanismes de control preventiu i de resolució extrajudicial de controvèrsies eficaces que contribueixin al compliment de la legislació publicitària.

2. Per aconseguir la millor realització dels fins que indica aquest article i els precedents, les administracions públiques competents poden promoure campanyes de sensibilització i formació continuada dels professionals de la informació.

TÍTOL CINQUÈ

Protecció de les víctimes en els processos judicials

CAPÍTOL ÚNIC

Principis rectors i drets de la víctima de terrorisme davant els tribunals espanyols

Article 48. *Dret a l'assistència jurídica gratuïta.*

1. Les víctimes del terrorisme a què es refereix l'article 4, en els seus apartats 1 i 2, que acreditin insuficiència de recursos per litigar, en els termes que estableix la Llei 1/1996, de 10 de gener, d'assistència jurídica gratuïta, tenen dret a la representació i defensa gratuïtes per advocat i procurador en tots els processos i procediments administratius que tinguin causa directa o indirecta en la situació que provoca l'esmentada condició. En aquests supòsits, una mateixa direcció lletrada ha d'assumir la defensa de la víctima.

Aquest dret ha d'assistir també les persones a què es refereix l'article 4 en cas de mort de la víctima.

2. En tot cas, es garanteix l'assistència jurídica gratuïta de forma immediata a totes les víctimes del terrorisme que ho sol·licitin, sense perjudici que, si no se'ls reconeix amb posterioritat l'esmentat dret, han d'abonar a l'advocat i al procurador, si s'escau, els honoraris meritats per la seva intervenció.

Article 49. *Mínima lesivitat en la participació en el procés.*

Els tribunals han de vetllar perquè tota declaració o intervenció d'alguna de les persones que preveu l'article 4 d'aquesta Llei, en els seus apartats 1 i 2, es realitzi de forma que els suposi les mínimes incomoditats i perjudicis. En particular, s'ha de procurar per tots els mitjans previstos en les lleis que aquestes persones en les seves actuacions processals no tinguin relació directa visual o sonora amb els imputats o acusats per la comissió d'accions terroristes.

En tot cas els jutges i tribunals han de vetllar i protegir la dignitat i la seguretat personal de les víctimes en la tramitació del procés, evitant la utilització de signes i inscripcions que puguin ofendre-les o denigrar-les.

Article 50. *Informació especialitzada.*

1. Les administracions públiques amb competència en matèria de mitjans materials sobre la justícia, en col·laboració amb els òrgans de govern del poder judicial, han d'establir els mecanismes d'informació personalitzada que permetin a les persones assenyalades a l'article 4 d'aquesta Llei conèixer l'estat dels procediments en què són part i, si s'escau, de les accions judicials que poden iniciar en defensa dels seus drets.

Específicament, el Ministeri de Justícia ha d'establir una Oficina d'Informació i Assistència a les Víctimes del Terrorisme a l'Audiència Nacional.

2. Els esmentats mecanismes d'informació poden consistir en la creació d'oficines específiques, en la presentació telemàtica d'informacions i en qualsevol altre que permeti obtenir la informació que desitgin disminuint la dificultat d'obtenir-la.

3. Les persones que prestin l'esmentada informació i atenció han de tenir la qualificació suficient per evitar la duplicitat de tràmits i les personacions innecessàries davant els corresponents òrgans jurisdiccionals.

Article 51. *Oficina d'Informació i Assistència a les Víctimes del Terrorisme.*

Entre les funcions de l'Oficina d'Informació i Assistència a les Víctimes del Terrorisme de l'Audiència Nacional trobem:

- Facilitar informació sobre l'estat dels procediments que afectin les víctimes del terrorisme.
- Assessorar les víctimes del terrorisme en tot allò relacionat amb els processos penals i contenciosos-administratius que els afectin.
- Oferir acompanyament personal als judicis que se celebrin en relació amb els actes terroristes dels quals portin causa els afectats.
- Promoure la salvaguarda de la seguretat i intimitat de les víctimes en la seva participació en els processos judicials, per protegir-les d'ingerències il·legítimes o actes d'intimidació i represàlia i qualsevol altre acte d'ofensa i denigració.
- Establir vies d'informació a la víctima sobre tot el que fa a l'execució penitenciària, fins al moment del compliment íntegre de les penes. Particularment, en els supòsits que suposin concessió de beneficis o excarceració dels penats.

TÍTOL SISÈ

Reconeixements i condecoracions

Article 52. *Condecoracions.*

1. La Reial Ordre de Reconeixement Civil a les Víctimes del Terrorisme configura l'acció honorífica específica de l'Estat amb la finalitat d'honrar les víctimes del terrorisme.

2. Aquesta acció honorífica s'atorga, amb el grau de Gran Creu, a títol pòstum, als morts en actes terroristes, i, amb el grau de Comanda, als ferits i segrestats en actes terroristes.

3. El procediment per al seu reconeixement és el que preveu l'article 54 d'aquesta Llei.

Article 53. *Requisits per a la concessió de les condecoracions.*

1. Les víctimes del terrorisme a què es refereix l'article 4, apartats 1 i 2 d'aquesta Llei, poden sol·licitar la concessió de les condecoracions indicades. També poden sol·licitar-les les persones a què es refereix l'article 5 i aquelles altres que hagin estat objecte d'un atemptat terrorista del qual no s'hagin derivat danys, lesions o seqüeles.

Amb independència d'això, el Ministeri de la Presidència, d'ofici i amb la consulta prèvia amb els destinataris, pot iniciar l'expedient de reconeixement quan tingui coneixement dels fets que poden provocar el seu reconeixement.

2. Les condecoracions en cap cas poden ser concedides als qui, en la seva trajectòria personal o professional, hagin mostrat comportaments contraris als valors representats en la Constitució i en aquesta Llei i als drets humans reconeguts en els tractats internacionals.

Article 54. *Procediment per a la concessió de condecoracions.*

1. Correspon al Ministeri de la Presidència la tramitació dels procediments de concessió de les condecoracions. Els esmentats expedients poden ser iniciats a instància d'alguna de les persones a què es refereix l'article 4 d'aquesta Llei, en els seus apartats 1 i 2, a les persones que hagin patit el delictes encara que no estiguessin compreses dins de les indicades en els apartats anteriors, o bé d'ofici, amb la consulta prèvia als destinataris, pel Ministeri mateix, quan tingui coneixement de situacions que puguin donar lloc al reconeixement del dret.

Quan la proposta de condecoració sigui la de Gran Creu, la seva resolució s'ha de produir mitjançant un Reial decret aprovat en Consell de Ministres a proposta del Ministeri de la Presidència.

Quan la proposta de concessió ho sigui en el grau de Comanda, la resolució correspon al ministre de la Presidència i l'ha de dictar en nom de S. M. el Rei.

2. El termini per a la sol·licitud o per a la iniciació d'ofici és de cinc anys.

3. El termini màxim per notificar la resolució de les sol·licituds és de dotze mesos des de la data d'entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva tramitació. En els procediments en els quals no es dicti resolució dins el termini assenyalat, les sol·licituds s'han d'entendre estimades.

4. La resolució estimatòria o desestimatòria posa fi a la via administrativa, i en contra es pot interposar recurs contenciós administratiu.

5. La concessió d'una condecoració no comporta per si mateixa dret a les indemnitzacions que preveu aquesta Llei.

Article 55. *Reconeixement de la condició de víctima del terrorisme en l'activitat honorífica de l'Estat.*

Amb independència d'això, la condició de víctima del terrorisme és especialment avaluable per a la concessió de les condecoracions i recompenses que li puguin correspondre de conformitat amb la seva professió, ocupació o lloc de residència.

Article 56. *Reconeixement i memòria de les víctimes del terrorisme.*

Els poders públics han d'impulsar mesures actives per assegurar, dins del màxim respecte i dignificació de les víctimes, i mitjançant actes, símbols, monuments o elements anàlegs, el record i el reconeixement de les víctimes del terrorisme.

Article 57. *Centre Nacional per a la Memòria de les Víctimes del Terrorisme.*

El Govern ha de constituir un Centre Nacional per a la Memòria de les Víctimes del Terrorisme, que ha de tenir com a objectiu preservar i difondre els valors democràtics i ètics que encarnen les víctimes del terrorisme, construir la memòria col·lectiva de les víctimes i conscienciar el conjunt de la població per a la defensa de la llibertat i dels drets humans i contra el terrorisme. El Centre Nacional per a la Memòria de la Víctimes del Terrorisme té la seva seu a la Comunitat Autònoma del País Basc.

Article 58. *Reconeixement institucional de la presència de les víctimes.*

S'ha de vetllar per destacar la presència protocol·lària i el reconeixement social de les víctimes del terrorisme en tots els actes institucionals que els afectin.

Article 59. *Educació per a la defensa de la llibertat, la democràcia i la pau.*

Les administracions educatives, per tal de garantir el respecte dels drets humans i la defensa de la llibertat dins dels principis democràtics de convivència, han d'impulsar plans i projectes d'educació per a la llibertat, la democràcia i la pau, en els quals s'ha de procurar la presència del testimoni directe de les víctimes del terrorisme.

Article 60. *Dia de record i homenatge a les víctimes del terrorisme.*

Es declara el dia 27 de juny de cada any com a dia de record i homenatge a les víctimes del terrorisme.

El dia 11 de març de cada any es commemorarà el Dia Europeu de les Víctimes del Terrorisme.

Les institucions públiques, en aquestes dates, han d'impulsar actes de reconeixement a les víctimes del terrorisme per tal de mantenir la seva memòria i reivindicar el seu missatge ètic.

TÍTOL SETÈ

Tutela institucional i suport a les víctimes del terrorisme

CAPÍTOL PRIMER

Tutela institucional

Article 61. *Defensa de l'honor i la dignitat de les víctimes.*

1. L'Estat assumeix la defensa de la dignitat de les víctimes, i estableix la prohibició d'exhibir públicament monuments, escuts, insígnies, plaques i altres objectes o mencions commemoratives o d'exaltació o enaltiment individual o col·lectiu del terrorisme, dels terroristes o de les organitzacions terroristes.

2. Les administracions públiques, en l'exercici de les seves competències, han d'adoptar les mesures necessàries per donar compliment a aquesta prohibició. Tot això sense perjudici de les actuacions que les víctimes i els seus familiars puguin portar a terme en defensa del seu dret a l'honor i dignitat.

3. Així mateix han de prevenir i evitar la realització d'actes efectuats en públic que comportin descrèdit, menyspreu o humiliació de les víctimes o dels seus familiars, exaltació del terrorisme, homenatge o concessió pública de distincions als terroristes.

4. Els delegats del Govern en les comunitats autònomes han de vetllar pel compliment de l'obligació que estableixen els apartats anteriors, per part de les corporacions locals, als efectes de la seva reclamació d'ofici davant els tribunals de justícia que siguin competents.

Article 62. *Tutela institucional a les víctimes del terrorisme.*

1. El Ministeri de l'Interior ha de designar un òrgan de l'Administració General de l'Estat que té per finalitat ser un instrument de relació, ajuda i orientació a les persones i familiars que pateixin l'acció del terrorisme.

2. Així mateix, aquest òrgan ha d'actuar en la formulació de propostes de reformes normatives o organitzatives que optimitzin el règim d'assistència i prestacions establert o que es pugui establir per afavorir la seva situació.

Article 63. *Informes sobre la situació de les víctimes del terrorisme.*

1. El Ministeri de l'Interior, en l'exercici de les seves funcions d'assessorament, avaluació, col·laboració institucional, ha d'elaborar informes i fer estudis, així com propostes d'actuació en matèria d'assistència a les víctimes del terrorisme.

2. Aquests informes sobre la situació de les víctimes del terrorisme han de destacar, així mateix, les necessitats de reforma legal per tal de garantir que l'aplicació de les mesures de protecció adoptades puguin assegurar el màxim nivell de tutela per a les víctimes del terrorisme. Anualment, el Ministeri de l'Interior ha de remetre al Parlament un informe sobre la situació del col·lectiu de víctimes del terrorisme i, si s'escau, propostes d'actuació.

3. Per a l'elaboració d'aquests estudis i informes s'ha de procurar, en tot cas, la participació de les comunitats autònomes, les entitats locals, els agents socials i les associacions de víctimes.

CAPÍTOL SEGON

Foment del moviment associatiu i fundacional

Article 64. *Reconeixement del paper i la rellevància del moviment associatiu.*

1. Les associacions i fundacions de víctimes del terrorisme contribueixen a fomentar la unió entre les víctimes, la defensa dels seus interessos i la millora de la seva condició, i promouen la conscienciació social contra el terrorisme i la preservació de la memòria. Per aquest motiu, la seva actuació gaudeix del reconeixement social que permet a les administracions públiques fomentar la seva creació i el seu manteniment.

2. Les associacions i fundacions de víctimes del terrorisme són reconegudes en aquesta Llei com a representants d'aquestes víctimes.

Article 65. *Activitat subvencional.*

L'Administració General de l'Estat, en els termes i les condicions que determinin les normes de desplegament, ha de concedir subvencions a les associacions l'objecte de les quals sigui la representació i defensa dels interessos de les víctimes del terrorisme. En l'establiment d'aquest règim subvencional s'han de prioritzar les associacions que comptin amb un nombre més gran de víctimes per a la qual cosa s'ha d'establir un procediment

perquè, amb el consentiment dels interessats, aquesta condició es pugui fer pública a l'òrgan competent per concedir les subvencions, així com la labor assistencial a favor de les víctimes del terrorisme que es realitzi per part de les organitzacions.

ANNEX I

Indemnitzacions per danys físics i psicofísics. Barems

Taula I. *Indemnitzacions per mort i incapacitats permanents*

Concepte	Euros
Mort	250.000,00
Gran invalidesa	500.000,00
Incapacitat permanent absoluta	180.000,00
Incapacitat permanent total	100.000,00
Incapacitat permanent parcial	75.000,00

Taula II. *Indemnitzacions per lesions permanents no invalidants*

Les indemnitzacions per lesions permanents no invalidants s'han d'establir de conformitat amb el que disposa el Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles amb motor i d'acord amb el barem resultant de l'aplicació de la legislació de seguretat social sobre quanties de les indemnitzacions de les lesions, mutilacions i deformacions definitives i no invalidants, causades per accident de treball o malaltia professional.

Taula III. *Indemnitzacions per incapacitat temporal i per segrest*

Concepte	Indemnitzacions
Incapacitat temporal.	IPREM/dia × 2, fins al límit de 18 mensualitats.
Segrest.	IPREM/dia × 3, fins al límit del que estableix aquest annex per a la incapacitat permanent parcial.

Disposició addicional primera. *Aplicació retroactiva als qui ja hagin obtingut ajudes i indemnitzacions.*

Els qui amb anterioritat a l'entrada en vigor de la Llei hagin percebut com a resultat total de l'import de les ajudes i del pagament, si s'escau, de les quanties per responsabilitat civil fixada en sentència ferma, una quantia inferior a l'assenyalada en l'annex I d'aquesta Llei poden sol·licitar en el termini d'un any, comptat a partir de l'entrada en vigor del Reglament de la Llei, l'abonament de les diferències que els pugui correspondre.

Disposició addicional segona. *Comissió d'Anàlisi del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut.*

1. En el si del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut s'ha de constituir, en el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, una Comissió d'Anàlisi del tractament de les víctimes del terrorisme que doni suport tècnic i orienti la planificació de les mesures sanitàries que preveu aquesta Llei, avalui i proposi les necessàries per a l'aplicació del protocol sanitari i qualssevol altres mesures que es considerin necessàries perquè el sector sanitari contribueixi a l'atenció especialitzada en aquest àmbit.

2. La Comissió de Tractament de les Víctimes del Terrorisme del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut està composta per representants de les comunitats autònomes.

3. La Comissió ha d'emetre un informe anual que s'ha de remetre al Ple del Consell Interterritorial.

Disposició addicional tercera. *Pla d'ocupació.*

1. En el marc del Pla d'ocupació del Regne d'Espanya, s'hi ha d'incloure un programa d'acció específic per a les persones que preveu l'article 4, apartat 1, d'aquesta Llei i que constin inscrites com a demandants d'ocupació.

2. Aquest programa ha d'incloure mesures per afavorir l'inici d'una nova activitat per compte propi.

Disposició addicional quarta. *Mesures d'ocupació pública.*

Les administracions públiques han d'adoptar, en l'àmbit de les seves competències, mesures conduents a afavorir l'accés de les víctimes de terrorisme a l'ocupació pública.

Disposició addicional cinquena. *Competències autonòmiques.*

Tot el que estableix aquesta Llei s'ha d'entendre sense perjudici de les competències de les comunitats autònomes en la matèria.

Disposició addicional sisena. *Carta Europea de Drets de les Víctimes del Terrorisme.*

El Govern ha de recolzar i impulsar l'aprovació de la Carta Europea de Drets de les Víctimes del Terrorisme, redactada en col·laboració amb totes les associacions de víctimes del terrorisme de l'àmbit europeu.

Disposició addicional setena. *Actualització de les indemnitzacions per danys físics i psicofísics.*

Les ajudes i indemnitzacions que regula aquesta Llei han de ser objecte d'actualització periòdica conforme a les previsions que contenen les lleis anuals de pressupostos generals d'Estat.

Disposició derogatòria única.

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final primera. *Desplegament reglamentari.*

1. El Govern, en el termini de 6 mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, a proposta conjunta dels ministeris de Justícia, Economia i Hisenda, de l'Interior i de Treball i Immigració, ha de desplegar reglamentàriament el que s'hi disposa.

2. En el termini d'1 any, l'Administració General de l'Estat ha d'establir els criteris essencials per a l'elaboració dels protocols d'actuació per a situacions derivades d'un atemptat terrorista. Igualment, en l'esmentat termini, ha d'impulsar i coordinar l'elaboració, l'execució i la difusió d'aquests protocols d'actuació per part del conjunt d'administracions públiques competents en la matèria.

Disposició final segona. *Consideració de les associacions de víctimes com a associacions d'utilitat pública.*

Es modifica l'article 32.1.a) de la Llei orgànica 1/2002, de 22 de març, reguladora del dret d'associació, que queda redactat en els termes següents:

«a) Que les seves finalitats estatutàries tendeixin a promoure l'interès general, en els termes que defineix l'article 31.3 d'aquesta Llei, i siguin de caràcter cívic, educatiu, científic, cultural, esportiu, sanitari, de promoció dels valors constitucionals, de promoció dels drets humans, de víctimes del terrorisme, d'assistència social, de cooperació per al desenvolupament, de promoció de la dona, de promoció i protecció de la família, de protecció de la infància, de foment de la igualtat d'oportunitats i de la tolerància, de defensa del medi ambient, de foment de l'economia social o de la investigació, de promoció del voluntariat social, de defensa de consumidors i usuaris, de promoció i atenció a la persones en risc d'exclusió per raons físiques, socials, econòmiques o culturals, i qualssevol altres de naturalesa similar.»

Disposició final tercera. *Consignació econòmico-pressupostària de la Llei.*

1. El Govern ha d'eleva a les Corts Generals un projecte de llei de concessió d'un crèdit extraordinari per finançar els pagaments previsibles a partir de l'entrada en vigor de la Llei.

2. Les necessitats pressupostàries ordinàries s'han de consignar en les lleis de pressupostos generals de l'Estat.

Disposició final quarta. *Normes supletòries.*

En tot el que no preveu aquesta Llei, és aplicable la legislació sobre rescabament a les víctimes de delictes de terrorisme o bandes armades, les disposicions sobre subvencions i ajudes públiques i, si s'escau, la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor el mateix dia de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 22 de setembre de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO